

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 4 października 2019 r. – KM/Subdelegación de Gobierno de Albacete

(Sprawa C-731/19)

(2019/C 432/34)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KM

Strona pozwana: Subdelegación de Gobierno de Albacete

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 23 kwietnia 2015 r. (sprawa C-38/14, Zaizoune ⁽¹⁾), zgodnie z którą hiszpańskie organy administracji publicznej i sądy mogą stosować bezpośrednio dyrektywę 2008/115/WE ⁽²⁾, na niekorzyść obywatela państwa trzeciego, z pominięciem i niestosowaniem uregulowania krajowego, korzystniejszego w zakresie przewidzianych kar, a ze zwiększeniem odpowiedzialności karnej oraz ewentualnym nieprzestrzeganiem zasady legalności w sprawach karnych, jest zgodna z jego orzecznictwem dotyczącym granic bezpośredniej skuteczności dyrektyw; oraz czy niezgodności uregulowania hiszpańskiego z dyrektywą należy zarządzić nie w ten sposób, lecz raczej w drodze zmiany przepisów prawa lub zastosowania środków przewidzianych przez prawo wspólnotowe w celu skłonienia państwa do należytej transpozycji dyrektyw.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 23 kwietnia 2015 r., Zaizoune (C-38/14, EU:C:2015:260).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2019 r. – Komisja Europejska/Hiszpania

(Sprawa C-788/19)

(2019/C 432/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Gossement i C. Perrin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii:

- ustanawiając skutki niewykonania zobowiązania informacyjnego dotyczącego dóbr i praw za granicą lub złożenia po terminie formularza „Modelo 720”, które prowadzą do zaklasyfikowania wspomnianych aktywów jako nieuzasadnionych zysków majątkowych, które nie ulegają nigdy przedawnieniu;